ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ

ວັນອາທິດ ທີ 19 ມະກະຣາ(ມັງກອນ) 2025 (01-19-2025)

ການສງວນຮັກສາຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າທະນຸຖນອມ

ຈຸດສຳຄັນໃນບົດຮຽນ: ຊີວິດເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປົກປ້ອງແລະຮັກສາ.

ພຣະຄັມພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

"ຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຜູ້ນຶ່ງ ແມ່ນຊັບສົມບັດຂອງອີກຜູ້ນຶ່ງ" ຕົ້ນຕໍຂອງຄຳເວົ້ານີ້ບໍ່ເປັນທີ່ຮູ້ຈັກເຕັມສ່ວນ, ແຕ່ມັນໄດ້ຖືກໃຊ້ບໍ່ດົນມານີ້ໂດຍທ່ານ ໂຍຕັມ ແອສສັບ ອ໊ອດໂຕເລງໄຮ(Yotam Assaf Ottolenghi), ພໍ່ຄົວ(chef)ຊາວອິສຣາເອນ ອາສັຍຢູ່ໃນປະເທດອັງກິດ. ລາວໃຊ້ມັນເພື່ອອະທິບາຍວ່າສິ່ງທີ່ພໍ່ຄົວບາງຄົນເຊື່ອວ່າອາຫານທີ່ບໍ່ມີປໂຍດທີ່ຈະຖິ້ມໄປແມ່ນສົມບັດຢູ່ໃນມືຂອງພໍ່ຄົວອີກຄົນນຶ່ງ. ມັນອາດເວົ້າໄດ້ອີກວ່າ "ຊີວິດຂອງຊາຍທີ່ບໍ່ມີປໂຍດ, ບໍ່ສະດວກ, ຖືກຄວ່າງຖິ້ມໄປຂອງຊາຍຄົນນຶ່ງເປັນສິ່ງສັກສິດແລະມີຄ່າສຳລັບພຣະເຈົ້າ." ພວກເຮົາຮູ້ເຣື່ອງຂອງຄົນເຊັ່ນ ແອນດຣີອາ ໂບແຊລລີ (Andrea Bocelli) ແລະ ທິມ ທີໂບ (Tim Tebow), ຜູ້ທີ່ປະສົບຜົນສຳເລັດຫຼາຍຫຼັງຈາກຊຸມຊົນທາງການແພດແນະນຳພໍ່ແມ່ຂອງພວກເຂົາເຈົ້າໃຫ້ເອົາລູກອອກ(ທຳແທ້ງ). ຊີວິດເຫຼົ່ານີ້ເປັນພຍານຫຼັກຖານເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າ: <u>ທຸກໆຊີວິດແມ່ນໄດ້ຖືກທະນຸຖນອມໂດຍພຣະເຈົ້າ</u>, ບໍ່ວ່າຈະເປັນຊີວິດກ່ອນເກີດ, ຄວາມບໍ່ສະດວກສະບາຍ, ຫຼືຄວາມໂດດດ່ຽວທີ່ນອນຢູ່ເທິງຕຽງຢູ່ໃນບ້ານພັກຄົນເຖົ້າ. ມື້ນີ້ພວກເຮົາຈະໄດ້ເຫັນສິ່ງທີ່ເກີດຂຶ້ນກັບ "**<u>ຊີວິດທີ່ຖືກ-ໂຍນຖິ້ມ</u>**" ເມື່ອຜູ້ຄົນກ້າວໄປດ້ວຍຄວາມກ້າຫານແລະຄວາມເມດຕາ. ພວກເຮົາຈະເຫັນສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງສາມາດເຮັດໄດ້ເມື່ອເຮົາກ້າວເຂົ້າໄປເພື່ອເຫັນແກ່ຜູ້ທີ່ບໍ່ສາມາດປົກປ້ອງຕົວເອງ.

ເມື່ອໃດທີ່ທ່ານເຫັນຂີ້ເຫຍື້ອຂອງຄົນຜູ້ນຶ່ງກາຍເປັນຊັບສົມບັດຂອງອີກຜູ້ນຶ່ງ?

ພຣະຄັມພີກ່າວວ່າແນວໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ການສຶກສາພຣະຄັມພີ

1. <u>ອົບພະຍົບ 1:16-17</u>

16 "ເມື່ອພວກເຈົ້າໄປເອົາລູກອອກໃຫ້ຍິງສາວເຮັບເຣີ ຖ້າເດັກນ້ອຍທີ່ເກີດມານັ້ນຫາກເປັນຜູ້ຊາຍ, ໃຫ້ພວກເຈົ້າຂ້າຖິ້ມຖ້າເປັນຜູ້ຍິງ-
ບໍ່ໃຫ້ຂ້າ." 17 ແຕ່ນາງຜະດຸງຄັນທັງສອງນັ້ນເປັນຜູ້ຢຳເກງພຣະເຈົ້າຈຶ່ງບໍ່ໄດ້ເຮັດຕາມພະບັນຊາຂອງກະສັດເອຢິບ ພວກນາງໄດ້ປ່ອຍ
ໃຫ້ເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍມີຊີວິດຢູ່.

ປຶ້ມພຣະຄັມພີ ອົບພະຍົບ ສືບຕໍ່ບັນທຶກເຣື່ອງລາວທາງປວັດສາດທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮຽກເອີ້ນປະຊາຊົນໃຫ້ກາຍເປັນຂອງພຣະອົງເອງ, ເປັນປະຊາຊົນທີ່ຈະປູທາງໃຫ້ພຣະຜູ້ໄຖ່ທີ່ມີຊື່ວ່າ **ພຣະເຢຊູ**. ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖືກເອີ້ນວ່າ <u>ຊາວອິສຣາເອນ</u>, ຫຼືຮຽກອີກຢ່າງນຶ່ງວ່າຊາວ<u>ເຮັບເຣີ</u>. ປຶ້ມພຣະຄັມພີ ອົບພະຍົບ ເລີ້ມຕົ້ນດ້ວຍບັນຊີລາຍຊື່ສະມາຊິກຄອບຄົວຊຶ່ງໂຢເຊັບໄດ້ນຳພາເຂົ້າສູ່ປະເທດເອຢິບເພື່ອປ້ອງກັນພວກເຂົາເຈົ້າຈາກຄວາມອຶດຢາກອັນໃຫຍ່ຫຼວງດ້ວຍການຂາດແຄນອາຫານ. ຊາວອິສຣາເອນ 70 ຄົນນັ້ນຍ້ອນຖານະຂອງໂຢເຊັບກັບກະສັດ ຈຶ່ງໄດ້ຮັບຄວາມໂປດປານໃນປະເທດເອຢິບ. ໃນແຕ່ລະລຸ້ນທີ່ຜ່ານໄປ, ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ເຕີບໂຕຂຶ້ນໃນຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະອິດທິພົນ, ແຕ່ຄວາມໂປດປານຂອງພວກເຂົາເຈົ້າຈະຢູ່ໄດ້ດົນປານໃດ? **ບໍ່ດົນ.** "ກະສັດອົງໃໝ່ທີ່ບໍ່ຮູ້ຈັກໂຢເຊັບໄດ້ຂຶ້ນປົກຄອງປະເທດເອຢິບ" (ອພຍ 1:8). ກະສັດອົງໃໝ່ບໍ່ຮູ້ຈັກປວັດສາດຂອງປະເທດເອຢິບເຊັ່ນດຽວກັບສະຕິປັນຍາແລະການກະທຳຂອງໂຢເຊັບທີ່ຊ່ວຍປະເທດເອຢິບໃຫ້ລອດ. ກະສັດບໍ່ໄດ້ຖືວ່າຊາວອິສຣາເອນເປັນຄົນອີກຕໍ່ໄປ: <u>ດຽວນີ້ພວກເຂົາຖືກຫາວ່າເປັນສັດຕູ</u>. ພະອົງ(ກະສັດ)ຊົງ

ຢ້ານກົວ. ໃນສາຍຕາຂອງພະອົງ, ບັນດາຊາວອິສຣາເອນເຫຼົ່ານີ້ບໍ່ແມ່ນຄົນທີ່ຈະມີຄຸນຄ່າ, ແຕ່ເປັນພັຍຂົ່ມຂູ່ຕໍ່ພຣະຣາຊອານາຈັກຂອງພະອົງ. ສະນັ້ນ, ພະອົງຈຶ່ງໄດ້ວາງແຜນໄວ້ດັ່ງນີ້:

- **ໄລຍະທີນຶ່ງ:** ກະສັດໄດ້ປົດຊາວອິສຣາເອນອອກຈາກຕໍາແໜ່ງພົລເມືອງໄປເປັນທາດ ແລະໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນໍາຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຄວບຄຸມດູແລຊາວເອຢິບທີ່ໂຫດຮ້າຍ. ແຜນການແມ່ນໃຊ້ການຂົ່ມຂູ່ເພື່ອເຮັດໃຫ້ກະສັດເຂັ້ມແຂງ. ຂ້າທາດໃໝ່ຂອງພະອົງໄດ້ສ້າງ "ເມືອງສະໜອງ" ("supply cities") ສອງແຫ່ງ (ຂໍ້. 11): ເມືອງປີທົມ(Pithom) ແລະ ເມືອງຣາມາເຊັດ (Rameses). ພະອົງ(ກະສັດ)ຊົງໃຊ້ຜູ້ຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງຮັກມາສ້າງເມືອງເພື່ອເກັບສິ່ງຂອງທີ່ພະອົງຊົງຮັກເປັນສົມບັດ. ການປະຕິບັດທີ່ສລຽວສລາດຂອງກະສັດຕໍ່ຊາວອິສຣາເອນ ເຮັດໃຫ້ບັນດາຜູ້ຊາຍຕ້ອງແຍກອອກຈາກຄອບຄົວຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ ເຮັດໃຫ້ພວກເພິ່ນເມື່ອຍລ້າດ້ວຍການໃຊ້ແຮງງານທາງຮ່າງກາຍທີ່ໜັກໜ່ວງ ແລະເຮັດໃຫ້ຈໍານວນແລະກໍາລັງຂອງພວກເຂົາເຈົ້າລົດໜ້ອຍລົງ. **ມັນເປັນການລົ້ມເຫຼວ.** ຍິ່ງແຮງງານຖືກກົດຂີ່ຫຼາຍເທົ່າໃດ ຊາວອິສຣາເອນກໍ່ຍິ່ງເຂັ້ມແຂງຫຼາຍຂຶ້ນເທົ່ານັ້ນ. ແລ້ວມັນຈະເປັນຢ່າງໃດຕໍ່ໄປ?
- **ໄລຍະທີສອງ:** ໄລຍະຕໍ່ໄປກ່ຽວຂ້ອງກັບການຄວບຄຸມຈໍານວນປະຊາກອນຜ່ານການຂ້າທາຣົກ(baby)ແບບເລືອກກຸ່ມ. ພຍາບານຜະດຸງຄັນຊາວເຮັບເຣີໄດ້ຮັບຄໍາສັ່ງໃຫ້ຈັບລູກເກີດໃໝ່ເພດຊາຍແຕ່ລະຄົນແລະຂ້າຖິ້ມແຕ່ປ່ອຍໃຫ້ລູກເພດຍິງມີຊີວິດຢູ່ຕໍ່ໄປ. ຍຸທວິທີຂອງກະສັດຟາຣາໂອຄືການລົດຈໍານວນຜູ້ຊາຍ, ນັກຮົບ, ແລະບັນດາພໍ່ຊາວເຮັບເຣີໃນອະນາຄົດ. ຂນະດຽວກັນກໍ່ປ່ອຍໃຫ້ບັນດາຜູ້ຍິງຕ້ອງເພິ່ງພາຊາວເອຢິບຫຼາຍຂຶ້ນ. ແຜນການນີ້ອາດຈະໄດ້ຜົນດີແທ້ ແຕ່ກະສັດໄດ້ປະເມີນຈໍານວນນາງພຍາບານຜະດຸງຄັນຕໍ່າເກີນໄປ. ບັນດານາງຜະດຸງຄັນເຫຼົ່ານັ້ນຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າເຖິງຂນາດທີ່ພວກນາງເລືອກທີ່ຈະບໍ່ເຊື່ອຟັງກະສັດເທິງໂລກ ແທນທີ່ຈະຂັດພຣະທັຍພຣະມະຫາກະສັດ(The King of kings)ນິຣັນເໜືອບັນດາພວກກະສັດທັງຫຼາຍ. ການຢ້ານກົວພຣະເຈົ້າມີຄວາມໝາຍວ່າບັນດານາງຜະດຸງຄັນໄດ້ເລືອກເອົາ <u>ສິ່ງທີ່ຖືກຕ້ອງທີ່ຍາກເໜືອສິ່ງທີ່ຜິດທີ່ງ່າຍ</u>(a hard right over an easy wrong). ພວກນາງໄດ້ຢືນຢັນຕໍ່ກັບຄວາມບໍ່ຍຸຕິທັມແລະຕໍ່ສູ້ເພື່ອສິດທິຂອງບັນດາເດັກນ້ອຍທີ່ໄຮ້ດຽງສາ, <u>ບໍ່ວ່າເກີດມາ</u>, ຫຼື <u>ຍັງບໍ່ທັນເກີດມາເທື່ອ</u>.

ທ່ານເຫັນວິນຍານຂອງກະສັດຟາຣາໂອຢູ່ໃສໃນວັທນະທັມຂອງພວກເຮົາ?

2. <u>ອົບພະຍົບ 1:22-2:3</u>

22 ຕໍ່ມາກະສັດ ຟາຣາໂອ ຊົງຮັບສັ່ງຕໍ່ປະຊາຊົນຂອງພະອົງວ່າ, "ລູກຊາຍຊາວ ເຮັບເຣີ ທຸກຄົນທີ່ເກີດມາ ໃຫ້ເອົາໄປຖິ້ມໃນແມ່ນໍ້າ-ນິນເສັງ ແຕ່ລູກຜູ້ຍິງທຸກຄົນໃຫ້ມີຊີວິດຢູ່." 2:1 ຍັງມີຊາຍເຜົ່າເລວີຄົນໜຶ່ງໄດ້ແຕ່ງງານກັບຍິງສາວເຜົ່າດຽວກັນ. 2:2 ຕໍ່ມາຍິງຜູ້ນີ້ໄດ້ຖືພາ ແລະອອກລູກເປັນຜູ້ຊາຍ ເມື່ອນາງເຫັນວ່າລູກທີ່ເກີດມານັ້ນມີຮູບຮ່າງງາມກໍເຊື່ອງລູກໄວ້ເຖິງສາມເດືອນ. 2:3 ເມື່ອນາງບໍ່ສາມາດຈະເຊື່ອງໄວ້ຕໍ່ໄປໄດ້ອີກ ນາງກໍເອົາໄມ້ມາເຮັດອູ່ ທາດ້ວຍຢາງມາໃສ່ລູກນ້ອຍນັ້ນ ແລ້ວນໍາໄປໄວ້ເທິງນໍ້າບ່ອນທີ່ມີກໍຫຍ້າແຄມຕາຝັ່ງ.

ບັນດານາງຜະດຸງຄັນເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງກະສັດບໍ່ມີປໂຍດ. ເນື່ອງຈາກນາງຜະດຸງຄັນບໍ່ແມ່ນພັນທະມິດ, ກະສັດຈຶ່ງຫັນໄປຫາປະຊາຊົນຂອງຕົນເອງ. ພະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງປະຊາຊົນເອຢິບໃຫ້ "ຖິ້ມລູກຊາຍທຸກຄົນທີ່ເກີດຈາກຊາວເຮັບເຣີລົງໃນແມ່ນໍ້າໄນລ໌" (1:22). ຄໍາສັ່ງນີ້ເຮັດໃຫ້ແຜນການຂອງກະສັດເພີ່ມລະດັບຂຶ້ນ. ມັນບໍ່ແມ່ນພຽງແຕ່ຂະບວນການຂອງກະສັດອີກຕໍ່ໄປ; ບັດນີ້ມັນໄດ້ເຮັດໃຫ້ຊາວເອຢິບເປັນສັດຕູກັບຊາວອິສຣາເອນ. ພົລເມືອງເອຢິບສາມາດຫຼອກເພື່ອນບ້ານຊາວເຮັບເຣີແລະແມ້ແຕ່ບ້ານເຮືອນ, ສໍາລັບເດັກຊາຍເກີດໃໝ່ໃຫ້ຖິ້ມລົງໄປໃນແມ່ນໍ້າໄນລ໌. ມັນຍັງເປີດໂອກາດໃຫ້ຊາວເອຢິບ ລາດຕະເວນຕາມຖນົນຫົນທາງ ແລະບ້ານເຮືອນຂອງຊາວເຮັບເຣີ ເພື່ອຊອກຫາແມ່ຍິງຖືພາເພື່ອຈະໄດ້ຂົ່ມເຫັງແລະສະກົດຮອຍຕິດຕາມ. ໄລຍະໃໝ່ຂອງການຂ້າລ້າງເຜົ່າພັນໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຊາວເອຢິບຖິ້ມເດັກນ້ອຍຊາຍລົງສູ່ແມ່ນໍ້າໄນລ໌. ພະນັກງານຜະດຸງຄັນຕ້ອງໄດ້ຖືກສັງຫານ, ບັນດາປະຊາຊົນຊາວເອຢິບຕ້ອງຖືກຂ້າ. ຜູ້ຂຽນຄັມພີເນັ້ນເຖິງຄວາມຈິງທີ່ວ່າຜູ້ຍິງທີ່ໃກ້ຈະເກີດລູກແມ່ນມາຈາກເຜົ່າເລວີ. ລູກຫຼານຂອງເລວີຈະກາຍເປັນບັນດາຄົນທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຕັ້ງໄວ້ໃຫ້ເປັນການນໍາພາຝ່າຍຈິດວິນຍານໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ເດັກນ້ອຍຊາຍຄົນນີ້, ໂດຍເປັນຄົນຂອງຊົນເຜົ່າເລວີ, ຈະ

ກາຍເປັນຜູ້ນຳທີ່ພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງເລືອກໃຫ້ເປັນຜູ້ລ້ຽງແກະທາງຈິດວິນຍານສຳລັບປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ດັ່ງນັ້ນ, ຜູ້ທີ່ຈະເກີດມາຄົນນີ້ຈຶ່ງ "ມີຄຸນສົມບັດກ່ອນ"("pre-qualified")ເພື່ອລ້ຽງດູປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄວາມແຕກຕ່າງລະຫວ່າງກະສັດແຫ່ງພຣະສະງ່າຣາສີ (The King of Glory) ແລະກະສັດຂອງອີຢິບແມ່ນຊັດເຈນ, ແຕ່ຈະແຈ້ງ. ກະສັດແຫ່ງເອຢິບໃຊ້ບັນດາຄົນເພື່ອທຳລາຍເດັກຊາຍຊາວເຮັບເຣີລຸ້ນນຶ່ງ, ແຕ່ກະສັດແຫ່ງພຣະສະງ່າຣາສີຈະໃຊ້ເດັກຊາຍຊາວເຮັບເຣີກ່ອນເກີດມາເພື່ອຊ່ວຍເຫຼືອຊາວເຮັບເຣີ. ໃນຂນະທີ່ມະນຸດບາງຄັ້ງພຽງແຕ່ໃຫ້ຄຸນຄ່າຊີວິດຂອງຕົນເອງ, ພຣະເຈົ້າຊົງໃຫ້ຄຸນຄ່າຂອງຊີວິດທັງໝົດ-ວັຍໜຸ່ມ, ຜູ້ສູງອາຍຸ, ແລະແມ່ນແຕ່ກ່ອນເກີດ (the young, the old, and even the pre-born). ຄວາມຮັກຂອງພໍ່ແມ່ບໍ່ມີຂອບເຂດ. ແມ່ຂອງເດັກຮູ້ຕັ້ງແຕ່ເລີ້ມຕົ້ນວ່າລູກຂອງນາງນັ້ນພິເສດ. ນາງໄດ້ຕໍ່ຕ້ານກະສັດແລະໄດ້ໃຊ້ມາດຕະການເພື່ອປົກປ້ອງລູກຂອງນາງ ໂດຍເຊື່ອງລາວໄວ້ຈາກພວກທີ່ຊອກຫາລາວເປັນເວລາສາມເດືອນ. ເມື່ອເດັກນ້ອຍອາຍຸສາມເດືອນເຕີບໂຕຂຶ້ນແລະກາຍເປັນການຍາກທີ່ຈະປົກປິດ, ນາງຈະປົກປ້ອງລາວຈາກຜູ້ທີ່ຢາກຂ້າລາວແນວໃດ? ແມ່ໄດ້ຄິດແຜນໃໝ່ຂຶ້ນມາໂດຍບໍ່ໄດ້ວາງແຜນລ່ວງໜ້າແລະສ້າງຍຸທສາດອື່ນ. ແມ່ຕ້ອງການແຜນການທີ່ຈະເຊື່ອງລາວຢ່າງໄວວາເມື່ອລູກຢູ່ໃນອັນຕລາຍທີ່ຈະຖືກຄົ້ນພົບ. ສະຖານທີ່ນັ້ນຕ້ອງຢູ່ນອກສາຍຕາແລະສຽງ. ນາງໄດ້ສ້າງເຮືອນ້ອຍລຳນຶ່ງເພື່ອປິດບັງລາວໄວ້. ຄຳທີ່ໃຊ້ສຳລັບສິ່ງທີ່ນາງສ້າງແມ່ນຄຳດຽວກັນທີ່ໃຊ້ໃນເຣື່ອງຂອງໂນອາແລະສິ່ງທີ່ລາວສ້າງຄື: ນາວາ(ເຮືອ). ນາງໄດ້ສ້າງເຮືອ, ປ້ອງກັນນ້ຳ(water-proofed), ແລະວາງລູກຂອງນາງໄວ້ໃນເຮືອນັ້ນ. ນາງໄດ້ວາງເຮືອແລະລູກໄວ້ຢູ່ໃນລະຫວ່າງຕົ້ນອໍ້, ໃກ້ກັບຝັ່ງແມ່ນ້ຳໄນລ໌. ການຢູ່ໃນຖ້າມກາງຕົ້ນອໍ້ນັ້ນຄົງຈະຊ່ວຍປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ກະຕ່າຖືກພັດໄປຕາມກະແສແມ່ນ້ຳໄນລ໌. ແມ່ຜູ້ກ້າຫານຄົນນີ້ຍັງເບິ່ງແຍງດູແລລູກຂອງນາງດ້ວຍຄວາມເສັຽສລະອັນໃຫຍ່ຫຼວງ ແລະຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດຂອງຕົນ.

ທ່ານເຄີຍເຫັນພຣະເຈົ້າຊົງໃຊ້ຄົນອື່ນເພື່ອປົກປ້ອງຊີວິດຂອງມະນຸດແນວໃດ?

3. ອົບພະຍົບ 2:4-10

4 ສ່ວນເອື້ອຍຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ໄປຢືນຊອມຢູ່ຫ່າງໄກເພາະຢາກຮູ້ວ່າຈະມີຫຍັງເກີດຂຶ້ນກັບນ້ອງຂອງຕົນ. 5 ຕໍ່ມາພະຣາຊະທິດາ
ຂອງກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ຊົງສະເດັດໄປສົງນ້ຳທີ່ແມ່ນ້ຳນິນ ແລ້ວໃນຂນະທີ່ພວກສາວໃຊ້ຍ່າງໄປໃກ້ແມ່ນ້ຳ ພະນາງກໍຊົງຫລຽວເຫັນອູ່ຢູ່
ກາງກໍຫຍ້າຈຶ່ງຮັບສັ່ງໃຫ້ສາວໃຊ້ໄປເອົາມາ. 6 ເມື່ອສາວໃຊ້ນຳມາຖວາຍພະນາງກໍຊົງເປີດເບິ່ງຈຶ່ງຊົງເຫັນເດັກນ້ອຍຜູ້ຊາຍນອນຢູ່.
ເດັກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ຮ້ອງໄຫ້ຂຶ້ນພະນາງຊົງເກີດຄວາມສົງສານແລະ ຊົງກ່າວວ່າ, "ນີ້ແມ່ນລູກຊາຍຂອງຊາວເຮັບເຣີ". 7 ຝ່າຍເອື້ອຍຂອງ
ເດັກນ້ອຍນັ້ນໄດ້ທູນຖາມພະຣາຊະທິດາຂອງກະ ສັດຟາຣາໂອວ່າ, "ພະນາງບໍ່ຢາກໃຊ້ຂ້ານ້ອຍໄປຫາແມ່ຍິງຊາວເຮັບເຣີມາລ້ຽງເດັກ
ນ້ອຍຜູ້ນີ້ແນ່ບໍ?" 8 ພະນາງກໍຊົງຕອບວ່າ, "ໄປແມ" ຍິງສາວຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງໄປເອີ້ນເອົາແມ່ຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນມາ. 9 ຝ່າຍພະຣາຊະທິດາ
ຂອງກະສັດຟາຣາໂອໄດ້ຊົງຮັບສັ່ງແກ່ຍິງນັ້ນວ່າ, "ເຈົ້າຈົ່ງເອົາເດັກຜູ້ນີ້ໄປລ້ຽງໃຫ້ຂ້ອຍແດ່ ຂ້ອຍຈະໃຫ້ຄ່າຈ້າງເຈົ້າ. ຍິງຜູ້ນັ້ນຈຶ່ງຮັບ
ເອົາເດັກນ້ອຍຊຶ່ງເປັນລູກຂອງຕົນໄປລ້ຽງໄວ້. 10 ເມື່ອເດັກນ້ອຍນັ້ນໃຫຍ່ສູງຂຶ້ນແດ່ແລ້ວນາງກໍນຳມາມອບໃຫ້ພະຣາຊະທິດາ. ພະ
ນາງກໍຊົງຮັບເອົາເປັນພະຣາຊະບຸດ ແລະຊົງປະທານຊື່ວ່າ ໂມເຊ ໂດຍພະນາງຊົງກ່າວວ່າ, "ເພາະເຮົາໄດ້ຍົກຂຶ້ນມາຈາກນ້ຳ."

ການປະກົດຕົວຂອງເອື້ອຍຂອງເດັກນ້ອຍແມ່ນຫຼັກຖານເພີ່ມເຕີມທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນຄວາມເປັນໄປໄດ້ທີ່ວ່າການວາງເຮືອ(Ark)ໄວ້ໃນຕົ້ນອໍ້ບໍ່ແມ່ນຍຸທສາດ "ປ່ອຍວາງແລະປ່ອຍໃຫ້ພຣະເຈົ້າ"("Let go and let God"). ເອື້ອຍຢືນເບິ່ງແຍງນ້ອງຊາຍຂອງຕົນ. ຂນະທີ່ເອື້ອຍກຳລັງເຝົ້າຍາມຢູ່, ນາງໄດ້ເຫັນອັນຕລາຍໃກ້ເຂົ້າມາ. ລູກສາວຂອງກະສັດຟາຣາໂອແລະຄົນຮັບໃຊ້ໄດ້ມຸ່ງໜ້າໄປຫາແມ່ນ້ຳທີ່ບໍ່ໄກຈາກເຮືອທີ່ມີເດັກນ້ອຍຢູ່ນັ້ນ. ມັນແມ່ນເວລາອາບນ້ຳ. ຄວາມຈິງທີ່ວ່າເຈົ້າຍິງຂອງປະເທດເອຢິບເລືອກອາບນ້ຳໃນແມ່ນ້ຳໄນລ໌, ແທນທີ່ຈະຢູ່ໃນພຣະຣາຊວັງຂອງນາງ, ຊີ້ໃຫ້ເຫັນເຖິງຄວາມເຊື່ອຖືຂອງຊາວເອຢິບໃນອຳນາດເໜືອທັມມະຊາດຂອງແມ່ນ້ຳໄນລ໌. ໃນຂນະທີ່ເຈົ້າຍິງອາບນ້ຳພາຍໃຕ້ສາຍຕາເຝົ້າລະວັງຂອງຜູ້ຮັບໃຊ້, ພວກເພິ່ນທັງໝົດຢູ່ພາຍໃຕ້ສາຍຕາຂອງເອື້ອຍຂອງເດັກນ້ອຍນັ້ນ. ເຈົ້າຍິງໄດ້ພົບເຫັນກະຕ່າທີ່ລອຍຢູ່ທ່າມກາງຕົ້ນອໍ້ທີ່ລຽບຕາມແຄມແມ່ນ້ຳ, ແລະໃນຖານະເປັນລູກສາວຂອງຜູ້ທີ່ໄດ້ວາງແຜນຄວບຄຸມປະຊາກອນຂອງອິສຣາເອນດ້ວຍການຂ້າເດັກນ້ອຍ, ນາງກຳລັງຈະຊອກຫາຊັບສົມບັດທີ່ເຊື່ອງໄວ້. ຄົນຮັບໃຊ້ຂອງນາງຄົນນຶ່ງໄດ້ເປີດຝາໄຂອອກ

ແລະຄົ້ນພົບເດັກນ້ອຍທີ່ຮ້ອງໄຫ້. ປະຕິກິລິຍາທຳອິດຂອງເຈົ້າຍິງແມ່ນຄວາມເຫັນອົກເຫັນໃຈ: "ນາງຮູ້ສຶກເສັຽໃຈສຳລັບລາວ" (ຂໍ້ 6), ເຊິ່ງປະຕິບັດຕາມຢ່າງໄວວາໂດຍການຄົ້ນພົບຄັ້ງທີສອງ: "ນີ້ແມ່ນນຶ່ງໃນເດັກຊາຍຊາວຍິວ" (ຂໍ້ 6). ຊົນເຜົ່າຂອງລາວອາດຈະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກຜ່ານສີຜິວໜັງແລະເຄື່ອງນຸ່ງຂອງລາວ.

ແມ່ນໃຜທີ່ໄດ້ເປັນຕົວຢ່າງໃຫ້ແກ່ທ່ານໃນວິທີທີ່ລາວປົກປັກຮັກສາຊີວິດມະນຸດ?

ເອື້ອຍໄດ້ປະຕິບັດງານ. ນາງໄດ້ໂດດອອກຈາກບ່ອນລີ້ຊ່ອນ ແລະແນະນຳວ່າຜູ້ຍິງທີ່ກຳລັງໃຫ້ນົມລູກຢູ່ແລ້ວສາມາດໃຫ້ອາຫານລາວ ແລະຢຸດການຮ້ອງໄຫ້ຂອງລາວໄດ້. ຊະຕາກັມຂອງຊີວິດອັນລ້ຳຄ່າໃນເຮືອຂຶ້ນຢູ່ກັບການຕອບສນອງຂອງເຈົ້າຍິງ. ຖ້ານາງເວົ້າວ່າບໍ່, ເດັກນ້ອຍຈະຖືກໂຍນຖິ້ມເຂົ້າໄປໃນແມ່ນ້ຳໄນລ໌. ແຕ່ໃນການກະທຳຂອງນາງທີ່ຕໍ່ຕ້ານນະໂຍບາຍທີ່ໂຫດຮ້າຍຂອງພໍ່ຂອງນາງ, <u>ເຈົ້າຍິງໄດ້ເລືອກເອົາຊີວິດ</u>. ດ້ວຍຄຳເວົ້າຄຳດຽວ, ນາງໄດ້ຊ່ອຍຊີວິດເດັກນ້ອຍແທນທີ່ຈະເວົ້າວ່າ "**ບໍ່**" ນາງໄດ້ເວົ້າວ່າ "**ໄປແມ**" (ຂໍ້ 8). ນາງໄດ້ຍິນຍອມໃຫ້ເອື້ອຍເອົາຜູ້ຍິງທີ່ສາມາດລ້ຽງລູກໄດ້. ໃນຕອນທ້າຍຂອງໄລຍະເວລາການລ້ຽງນົມ, ແມ່ຂອງລາວໄດ້ນຳເອົາລາວກັບຄືນໄປຫາລູກສາວຂອງກະສັດຟາຣາໂອ, ບ່ອນທີ່ເຈົ້າຍິງໄດ້ຮັບເອົາລາວເປັນລູກຊາຍຂອງຕົນເອງ. ນາງໄດ້ຕັ້ງຊື່ໃຫ້ລາວທີ່ຄ້າຍຄືກັບຄຳທີ່ໝາຍຄວາມວ່າ "**ດຶງອອກມາ**". ມັນເຕືອນນາງວ່ານາງໄດ້ດຶງລາວອອກຈາກນ້ຳແລະຊ່ອຍຊີວິດລາວ. ຊື່ນັ້ນບໍ? **ໂມເຊ.** ທ່ານອາດຈະຄຸ້ນເຄີຍກັບຊື່ຂອງໂມເຊ; ລາວເປັນຄົນສຳຄັນຂອງສາສນາຢິວທັງໝົດ, ເປັນເຄື່ອງມືຂອງພຣະເຈົ້າໃນການຊ່ອຍກອບກູ້ປະຊາກອນຂອງພຣະອົງໃຫ້ພົ້ນຈາກການເປັນຂ້າທາດ. ໂມເຊໄດ້ຖືກໃຊ້ໂດຍພຣະເຈົ້າເພື່ອປະກາດພຣະທັມບັນຍັດແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ. ແຕ່ໃນຍຸກທຳອິດຂອງລາວ, ບໍ່ມີໃຜຮູ້ເຣື່ອງນີ້. ບັນດານາງຜະດຸງຄັນບໍ່ຮູ້ວ່າໂມເຊຈະເປັນຜູ້ນຳທີ່ລາວຈະກາຍເປັນ. ທັງແມ່ຂອງລາວ, ໂຢເຊເບດ, ແລະນາງມີຣີອາມເອື້ອຍຂອງລາວ, ບໍ່ຮູ້ຈັກສິ່ງທີ່ພຣະເຈົ້າຊົງມີຢູ່ໃນພຣະທັຍຂອງພຣະອົງສຳລັບໂມເຊ. ທັງໝົດທີ່ພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່ານີ້ແມ່ນເດັກນ້ອຍ. ແລະຄືກັນກັບເດັກນ້ອຍໃດກໍ່ຕາມ, ລາວຈະຕ້ອງມີຄຸນຄ່າແລະຖືກປົກປ້ອງ. ຄວາມຢ້ານກົວຂອງປະຊາຊົນຕໍ່ພຣະເຈົ້າ, ຄວາມເຊື່ອຂອງຄອບຄົວວ່າຊີວິດທັງໝົດຄວນໄດ້ຮັບການປົກປ້ອງ, ແລະຄວາມກ້າຫານຂອງເອື້ອຍແລະຄວາມເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ຊີວິດນຶ່ງ, ກຳນົດຂັ້ນຕອນສຳລັບຄວາມສັດຊື່ຂອງພຣະເຈົ້າທີ່ຈະສ່ອງແສງໃຫ້ເດັກນ້ອຍເກີດມາໃນຊ່ວງເວລາທີ່ອັນຕລາຍ. <u>**ພວກເຂົາເຈົ້າໄດ້ຮັກສາຊີວິດໄວ້ເປັນຊັບສົມບັດ ດັ່ງທີ່ພຣະບິດາເທິງຟ້າສວັນຊົງພິທັກຮັກສາຊີວິດ.**</u>

ກຸ່ມຂອງພວກເຮົາຈະຊ່ວຍປົກປ້ອງແລະຮັກສາຊີວິດຢູ່ໃນຄຣິສຕະຈັກແລະຊຸມຊົນຂອງພວກເຮົາໄດ້ແນວໃດ?

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ຊີວິດເປັນຂອງປະທານຈາກພຣະເຈົ້າທີ່ພວກເຮົາຈຳເປັນຕ້ອງປົກປ້ອງແລະຮັກສາ. ຈົ່ງໃຊ້ນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

- **ອະທິຖານ.** ທ່ານຮູ້ຈັກບັນດາຄົນທີ່ໂລກບໍ່ເຫັນຄຸນຄ່າບໍ່? ຈົ່ງໃສ່ຊື່ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄວ້ໃນລາຍການອະທິຖານປະຈຳວັນຂອງທ່ານ. ຈົ່ງທູນຂໍພຣະເຈົ້າໃຫ້ຊົງເປີດເຜີຍໃຫ້ພວກເຂົາເຈົ້າຮູ້ວ່າພຣະອົງມີທັສນະແນວໃດຕໍ່ພວກເພິ່ນ. ຈົ່ງອະທິຖານທູນຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າຊົງມີແຜນການແລະຈຸດປະສົງສຳລັບຊີວິດຂອງພວກເຂົາເຈົ້າ.
- **ປູກຝັງ.** ໃຊ້ເວລາໂດຍເຈດຕະນາເພື່ອປູກຝັງຄວາມສັມພັນກັບບັນດາຄົນທີ່ບໍ່ສາມາດເຮັດຫຍັງຕອບແທນທ່ານໄດ້.
- **ປ້ອງກັນ.** ສແວງຫາການຊົງຊີ້ນຳຂອງພຣະເຈົ້າໃນວິທີທີ່ທ່ານສາມາດຮັບໃຊ້ໃນຖານະຄອບຄົວລ້ຽງດູ, ເປັນຜູ້ດູແລການຖືພາວິກິດ (a crisis pregnancy), ຫຼືເປັນອາສາສມັກໃນວຽກງານຮັບໃຊ້ໃນບ້ານພັກຄົນເຖົ້າ (nursing home).

ອຸປຖັມໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ https://ulsb.org/sunday-school-2/ **ແປໂດຍ** SSK